

A VASÁRNAPI ISKOLA VASÁRNAPJA

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket!”

E mondatot hallva mindannyiunkban felidéződik az idilli kép: a kitárt karral, mosolygó arccal ábrázolt Úr Jézus, körülötte gyermekek, és már dúdolnánk is az éneket: „Ó, boldog ház... Gyermekebarát, te áldva rájuk nézel ... Tőled a legjobb tanítást nyerik.”

Jól ismert az Igéből: vannak, akiknek fontos, hogy a gyermekek Jézushoz menjenek, hogy Jézus érintse, megáldja őket, imádkozzék értük. Nem tudjuk, kik voltak, az evangéliumok nem nevezik néven

nyeket Jézushoz vinni, hogy Ő áldja meg őket! Nagyszülőként az unokákat a vasárnapi iskolába kísérhetjük. Szomszédokként meghívhatjuk a házban lakó gyermekeket, és ha megnyertük bizalmukat, beszélhetünk nekik Jézusról, a Gyermekebarátról. Szülőként gyermekeink iskolatársainak, barátainak adhatunk lehetőséget, hogy otthonunkban hallhassanak róla, találkozhassanak vele. Bárcsak sokak kívánsága lenne, hogy a gyermekeket Jézushoz vezessék!

ben megvonjuk tőlük figyelmünket, önmagunkat, azt üzenve ezzel, hogy a gyermek értéktelen, jelentéktelen, felesleges. Ez a magatartás Jézus haragját, ítéletét vívja ki, mert Ő észreveszi s magához hívja a gyermekeket. Ne tiltsátok tőlem őket! – mondja.

Vajon nem tiltás-e az is, ha nem beszélünk a gyermekeknek Jézusról?! Ha nem mutatjuk meg a hozzá vezető utat?! Ha nem mondjuk el, hogy övék lehet a mennyek országa?! Hogyan is hihetnének abban, akiről nem hallottak, és hogyan hívhatnák segítségül Őt, akit nem ismernek?! Milyen nagy szükségünk van pedig mindnyájunknak a mi Urunk segítségére, amikor már az óvodában plakát inti a szülőket a veszélyre, hogy kábítószeres bélyeget ajándékozhatnak a gyermeküknek; amikor a tanító néni agykontroll-gyakorlatot végeztet az alsótagozatosokkal, s hamis értékeket, érdemtelen példaképeket, hiábavalóságokat kínál a körülöttünk lévő világ!

Lelkünk ellensége nem vár arra, hogy elérjen a gyermek egy bizonyos korhatárt, értelmi szintet. Ő minél hamarabb szeretné a kicsinyeket is a maga táborában tudni. Mi sem várhatunk. A legfogékonyabb életszakaszban kell a gyermekeket Isten Igéjére tanítanunk. Az Írásra, amely bölcsés teheti őket az üdvösségre, hogy Isten embereiként tökéletesek és felkészítettek legyenek.

Engedelmeskedjünk Jézus Krisztusnak, aki azt mondja, hogy „ne tiltsátok el tőlem őket!” Vizsgáljuk meg magunkat, hogy ne legyünk akadályok, hanem engedjük és segítsük, hogy a ránk bízott ismerős és ismeretlen gyermekek az Ő közelébe jussanak, s így övék lehessen Isten országa.

Dr. Kovács Éva

a Vasárnapi Iskolai Bizottság elnöke

A Körösvidéki Missziókerület vasárnapi iskolásai Tahi-táborban

őket. Talán szülők, talán rokonok, esetleg barátok, szomszédok. Miért hangzik mégis Jézus felszólítása: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket!”?

Ha gyermekekről van szó, mindenki a legjobbat akarja nyújtani. Szüléssék a legjobb doktor keze alatt, járjon a legjobb iskolába, lássa a legjobb helyeket, legérdekesebb kiállításokat, hallgassa a legszórakoztatóbb előadásokat. Segít ebben a szülőknél az egész család. De vajon fontos-e ugyanennyire, hogy Jézus elé, az Ő közelébe jusson a gyermek? Fáradsággal, lemondással jár, de mi is lehetünk ilyen segítők. Törekedjünk gyermekeket vinni hozzá! Milyen nagyszerű szolgálat: kicsi-

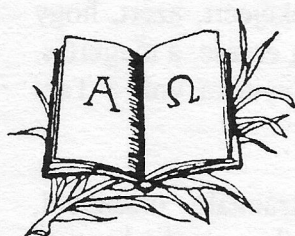
Jézus ezt mondja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket!” Ő ismeri őket, hogy szívük hamar fordul a szeretetteljes hang felé, és fenntartás nélkül hallgatnak rá. De a gyermekek ugyanilyen könnyen befolyásolhatók a rosszra is. Észrevétel nélkül kerülhetnek egy-egy mese- vagy rajzfilmhős vonzáskörébe, vele kívánnak azonosulni. Szorongás, félelem béníthatja őket, vagy éppen egy álomvilág lehet a gátja a helyes önismeretnek, az Úr Jézushoz vezető út megtalálásának.

Milyen szomorú, ha mi, felnőttek válnak akadállyá egy-egy gyermek számára tapintatlanságunkkal, szeretetlenségünkkel, ha kényelmünk, nyugalomunk érdeké-

Felhívás célgyűjtésre!

Kérjük testvéreinket, hogy szeptember 29-én tartsanak gyűjtést a Vasárnapi Iskolai Bizottság misszójának támogatására.

Az adományokat a szövetségi pénztárba szíveskedjenek elküldeni a cél megjelölésével.

Magyarországi Baptista Egyház

1062 Budapest, Aradi utca 48. Telefon: 112-7626, 132-2332. Fax: 131-0194

ELNÖK:

Dr. Almási Mihály

KÖRLEVÉL A BAPTISTA GYÜLEKEZETEK PÁSZTORAINAK, ELÖLJÁRÓINAK ÉS TAGJAINAK

Kedves Testvérek az Úr Jézusban!

Közösségünkben hagyománya van annak, hogy fontos, közérdekű üzenetek továbbítására a nyílt levél formát vegyék igénybe az országos missziómunka vezetői. Ilyen levéllel fordult a gyülekezetekhez dr. Somogyi Imre elnök testvér az 1946-os esztendő missziós tevékenységét elemelve.

A ma reggeli ígénk így szól: „...tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberért, királyokért, és minden méltóságban levőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel, mert ez jó és kedves dolog a mi megtartó Istenünk előtt, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, és az igazság ismeretére eljusson” (1Tim 2:1-4).

Somogyi testvér fönt említett pásztorleveléből idézek: „Nem búcsúzhatok az 1946-os esztendőtől anélkül, hogy meg ne emlékeznék arról a szinte szokatlan, zavartalan vallásszabadságról, amelynek élvezői lehettünk az egész év folyamán. Történetünkben alig volt még ilyen év, amelyben – örömmel állapíthatom meg – a hatóságok részéről semmi olyan lépés vagy intézkedés nem történt, ami vallásunk szabad gyakorlatát akadályozta volna. Nem mulaszthatom el tehát, hogy különös köszönettel ne adózzak ezért a Magyar Köztársaság igen tisztelt kormányának, valamint a demokratikus közigazgatási hatóságoknak”.

Nem tudom, hogy az újabbkori magyar baptista misszió 150. jubileumi évében ki mennyit imádkozott, könyörgött és esedezett minden emberért – ahogy Pál apostol buzdít bennünket – minden méltóságban levőkért, de az az érzésem, hogy nem eleget. Rajtunk is múlik, az imádságainktól is függ, hogy csendes és nyugodt-e az életünk!

50 évvel ezelőtt, 1946-ban még nem lehetett tudni, hogy néhány év múlva elszabadul a pokol, s hogy több mint 40 éven át államvallás lesz az ateizmus, másodrendű, jogfosztott polgár a hívő keresztyén. Testvéreink gyakran kerültek börtönbe, s olyanok is voltak, akiket koholt vádak alapján kivégeztek.

Ma, az 1996-os jubileumi esztendő végéhez közeledve elmondhatjuk, az augusztus 20-i Tahiban megtartott jubileumi evangélizációs konferencia jeligéjével, hogy: „MINDEDDIG MEGSEGÍTETT MINKET AZ ÚR!”

Elmondhatjuk az október 4-6-ig tartandó zánkai nagy találkozó alapgondolatával (EMLÉKEZÉS ÉS ÖRVENDEZÉS A TESTVÉRISÉG JEGYÉBEN), hogy az Úr megadta nekünk azt a kegyelmet, hogy vannak olyan események történelmünkben, amelyekre hálaadással örvendezve emlékezhetünk, és sokkal több ilyen pozitív, hálára buzdító esemény van a múltunkban, mint negatív.

És természetesen, szeretnénk nagyon hálásak lenni a jelenért, e jubileumi év békéjéért, azért, hogy kezd kialakulni közösségünkben az egymásra találás öröme, az egymásra utaltság érzése, a megértés, a tenni akarás, a megújulás és a megszentelődés utáni vágy. Ennek jeles bizonyítéka volt a Tahi konferencia, és ugyanilyen bizonyítéka lehet a zánkai testvéri találkozó.

Nagy örömünk, hogy – történelmünkben először- a legtöbb baptistát számláló országból, meglátogatott bennünket és ígét hirdetett közöttünk Jimmy Carter volt amerikai elnök, baptista hittestvérünk Szigetszentmiklóson, ahol új imaházat, missziós és oktatási központot nyithattunk meg hosszú évek munkájának gyümölcseként. Annak is, hogy az igehirdetést magas állami méltóságok is hallották. Annak is, hogy a Békehírnök ünnepi száma eljutott politikusok, állami- társadalmi- és egyházi vezetők, neves tudósok asztalára. Annak is, hogy a mintegy 200 képet tartalmazó színes jubileumi album már megjelent, és Zánkán már kézbe vehetik testvéreink. Annak is, hogy a 150 év történelmével foglalkozó, tudományos igényű tanulmánykötet – reménységünk szerint – szintén elkészül a zánkai találkozóra. És annak különösen, hogy Zánkán találkozhatunk a Baptista Világszövetség elnökével dr. Nilson do Amaral Fanini testvérrel és feleségével, aki több alkalommal is hirdet ígét.

A bizonyságok fellege vesz körül bennünket!

A jubileumi év eseményei közül Zánka következik, a Magyar Baptisták Nemzetközi Találkozója. Szeretettel várunk minden lelkipásztort, előljárót, énekest és zenészt, minden gyülekezeti tagot és barátot. Mindazokat, akik emlékezni és örvendezni szeretnének a testvériség jegyében az Úr előtt. Mindazokat, akik szeretnék meghallgatni, hogy mit üzen nekünk Isten a Szentlélek és az ő hűséges szolgálja által. Világszövetségi elnök nem sűrűn szokott Magyarországon járni. Fanini testvér a messzi Braziliából érkezik és több mint 50 millió hittestvérünk üdvözlét hozza, akik közül sokan, igen nehéz helyzetben vannak. Kiváló alkalom lesz ez a nagy baptista család megismerésére is. Mrs. Fanini pedig a női összejövetelek egyik előadója lesz.

Azoknak a testvéreknek, akik semmiképpen se tudnak három napra jönni, azt javasoljuk, hogy legalább szombaton próbáljanak meg részt venni ezen az egyedülálló alkalmon. A teljes napi részvételi díj (ellátás nélkül) 250 Ft.

A zánkai találkozóig se feledkezzünk meg az egymásért való imádkozásról. Az Úr megadta nekünk, hogy a hajdani ateista ideológiai centrum az evangélizáció helyévé váljék. Ki hitte volna ezt, akár csak egy évtizede!

Imádkozzunk „minden méltóságban levőkért” és mindazokért, akik hallani fogják az ígét! Imádkozzunk az énekesekért, a zenészekért, az igehirdetőkért és azokért, akik bármivel szolgálnak! Végezetre Atyámfiak, imádkozzatok énérettem is!

Az Úr áldása legyen rajtunk, magyar baptistákon, bárhol is élünk e nagy világban, és ez az áldás nyugodjék meg egész magyar népünkön!

*Kelt Budapesten, az Úr 1996., a honfoglalás 1100.,
az újabbkori baptista misszió 150. jubileumi évében, szeptember 18-án.*

Dr. Almási Mihály
szövetségi elnök

Képek a Jubileumi Evangélizációs Konferenciáról

Tahi-tábor, augusztus 20.

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének nevében Borzási Gyula főtitkár testvér adta át erdélyi testvéreink köszöntését.

Az összevont énekkart és a nagy gyülekezetet Oláh Gábor karnagy testvér vezette az Istent dicsőítő éneklésben.

A konferencia háromezer főnyi sokasága figyelmesen hallgatja az igehirdetést.

A Szerbiai Magyar Baptista Közösség üdvözlését Nyúl Zoltán titkár testvér közvetítette.

A fényképeket Békefi Iván készítette

MÉRFÖLDKÖVEK

A magyar baptista misszió kezdete Erdélyben

Kolozsvár, 1866.

Az 1848–49-es szabadságharc leverése után először *Scharschmidt J. Károly*, majd *Rottmayer János* hagyta el Budapestet. Scharschmidt J. Károly 1856-ban Bukarestbe költözött, és az ottani németek között alakított gyülekezetet. Rottmayer János pedig 1866 augusztusában Kolozsvárra jött. 1866 nyarán Rottmayer felesége, Stiebler Emília tüdőgyulladásban hirtelen meghalt. A gyászszertartást végző *Rudolf König* skót lelkész azt ajánlotta Rottmayernek, hogy költözzön Erdélybe, és Kolozsváron alapítson egy bibliaterjesztő missziói központot, álljon minden idejével az Úr szolgálatába, ő legyen ennek a misszióközpontnak az igazgatója. Rottmayer ebben a felajánlásában az Úr vezetését látta. Elhagyta az asztalos-szerszámokat, s teljes idejével az Úr szolgálatába állt.

1866 augusztusában négy kiskorú gyermekével útra kelt. Budapestről Nagyváradig vonaton, onnan pedig társzekérrel költözött Kolozsvárra. Családját egy ápolónőre bízva, megalapította a bibliaterjesztő misszióközpontot.

Ki lett volna erre alkalmasabb, mint éppen Rottmayer János, hogy a vegyes nemzetiségű Erdély központjában, egy személyben két nemzetiséget képviselve (apja német, anyja magyar származású volt), töltse be küldetését. A harmadik nyelvet, a román,

Erdélyben kezdte elsajátítani. Az első évben még csak egyedül végezte a bibliaterjesztést. Egy év alatt 10.000 példányt adott el. A hetekig tartó távolléte a családjától végül is arra készítette, hogy újraházasodjon. Ekkor vette feleségül 1867-ben Basteczky Magdolnát, aki 1865-ben merítkezett be Budapesten.

Rottmayer János a Budapesten szerzett 20 éves tapasztalata nyomán Kolozsváron is vasárnapi iskolát szervezett. Első éveiben csak a gyermekekkel, majd azok szüleivel kezdett összejöveleket tartani. Rottmayer János 22 évig állt a bibliaterjesztés szolgálatában 1866-1888 között. A hetvenes évek során még hat bibliaárust szervezett be maga mellé, akiket szétküldött, hogy Erdély különböző tájain terjesszék a Szentírást; név szerint: Gromen János, Gromen Mihály, Spies Fülöp, Novák Antal és felesége Katalin, valamint Barnabás Gáspár. Ők valamennyien Rottmayer János által tértek meg, és mint bementített baptista bibliaárusok léptek missziómunkába.

1874 táján a Novák házaspár Kolozsvárra költözésével megalakultnak tekinthető a kolozsvári német nyelvű baptista gyülekezet. A magyar gyülekezet csak 1891-ben jött létre. Később Novák Antal által gyülekezetek alakultak Brassóban és Nagyszalon-tán.

Kiss László (Arad)